सप्तगुराङ्गिरसः। वैकुण्ठ इन्द्रः। त्रिष्टुप्

जुगृभ्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम्।

विद्मा हि त्वा गोपितिं शूर् गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥ १०.०४७.०१

वस्नां वसुपते- सम्पत्पालक । इन्द्र- परमेश्वर । वसूयवः- सम्पत्कामा वयम् । ते- तव । दक्षिणम् । हस्तम् । जगृम्भ- गृह्णीमः । शूर- समर्थ । गोनां गोपतिम्- चिद्रिश्मपालकम् । त्वा- भवन्तम् । विद्य- जानीमः । हि- खलु । अस्मभ्यम्- नः । चित्रम्- असाधारणम् । वृषणम्- वर्षकम् । रियम्- दानयोग्यधनम् । दाः- प्रयच्छ ॥१॥

स्वायुधं स्ववंसं सुनी्थं चतुःसमुद्रं धुरुणं रयी॒णाम्।

चर्कृत्यं शंस्यं भूरिवारमस्मभ्यं चित्रं वृष्णं रियं दाः॥ १०.०४७.०२

स्वायुधम्- शोभनायुधम्। स्ववसम्- शोभनरक्षकम्। सुनीथम्- शोभननीतिसम्पन्नम्। चतुःसमुद्रम्- भूर्भुवःसुवर्महर्लोकोपलिक्षतान्नप्राणमनोविज्ञानस्थमूलशक्तिधारासम्पन्नम्। रयीणाम्-दानयोग्यसम्पदाम्। धरुणम्- धारकम्। चर्कृत्यम्- पुनः पुनः कर्तव्यम्। शंस्यम्- स्तव्यम्। भूरिवारम्- बहुभिर्वृतम्।अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥२॥

सुब्रह्मणं देववन्तं बृहन्तंमुरुं गभीरं पृथुबुंध्रमिन्द्र।

श्रुतऋषिमुग्रमेभिमातिषाहमस्मभ्यं चित्रं वृषेणं र्यिं दोः॥ १०.०४७.०३

सुब्रह्माणम्- शोभनमेधोपेतम् । देववन्तम्- द्योतनशीलम् । बृहन्तम्- महान्तम् । उरु- विस्तीर्णम् । गभीरम्- गम्भीरम् । पृथुबुध्नम्- बृहन्मूलम् । श्रुतऋषिम्- अतीन्द्रियश्रवणदर्शनयुक्तम् । अभिमातिषाहम्- अभिमानबाधकम् । अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः ॥३॥

सनद्वां विप्रवीरं तर्रत्रं धनस्पृतं श्रृशुवांसं सुदक्षम्। दुस्युहनं पूर्भिदेमिन्द्र सत्यमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रुयिं दाः॥ १०.०४७.०४ सनद्वाजम्- लब्धगतिम्। विप्रवीरम्- मेधाविशूरम्। तरुत्रम्- तारकम्। धनस्पृतम्- धनानां पूरकम्। शूशुवांसम्- वर्धमानम्। सुदक्षम्- सुसमर्थम्। दस्युहनम्- चोरनाशकम्। पूर्भिदम्- आवरणभेदकम्। सत्यम्। इन्द्र। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥४॥

अश्वीवन्तं र्थिनं वीरवेन्तं सहस्रिणं श्वातिनं वाजिमन्द्र।

भुद्रव्रति विप्रवीरं स्वर्षामुस्मभ्यं चित्रं वृषेणं रुयिं दोः॥ १०.०४७.०५

अश्वावन्तम् तुरगोपेतं प्राणमयम्। रथिनम्- रथयुक्तं लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकम्। वीरवन्तम्-वीर्ययुक्तम्। सहस्रिणं शतिनम्- प्रभूतम्। वाजम्- शोभनगतिमयम्। इन्द्र। भद्रवातम्-मङ्गळगणम्। विप्रवीरम्- मेधाविशूरम्। स्वर्षां- स्वर्गसम्भक्तारम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥५॥

प्र सप्तर्गुमृतधीतिं सुमेधां बृह्स्पतिं मृतिरच्छां जिगाति।

य आङ्गिरसो नर्मसोपसद्योऽस्मभ्यं चित्रं वृषणं र्यिं दीः॥ १०.०४७.०६

सप्तगुम्- भूर्भुवरादिसप्तभूमिकासु गतिशीलम्। ऋतधीतिम्- सत्यधारणावन्तम्। सुमेधाम्-शोभनमेधावन्तम्। बृहस्पतिम्- मेधाधिदैवतम्। अच्छ- उद्दिश्य। मितः- बुद्धिः। जिगाति-गच्छित। यः। आङ्गिरसः- अङ्गनशीलः। नमसा- नमस्कारेण। उपसद्यः- प्राप्यः। तादृशभूत हे इन्द्र। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥६॥

वनीवानो मर्म दूतास इन्द्रं स्तोमश्चिरन्ति सुमतीरियानाः।

हृदिस्पृशो मनसा वच्यमाना अस्मभ्यं चित्रं वृषेणं र्यिं दाः॥ १०.०४७.०७

वनीवानः- वननशीलाः। मम- मे। दूताः- दूतभूताः। हृदिस्पृशः- हृदयस्पर्शिनः। मनसा वच्यमानाः- मानसजपविषयभूताः। स्तोमाः- मन्त्राः। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवते। सुमतीः। इयानाः-याचमानाः। चरन्ति। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रियं दाः॥७॥

यत्त्वा यामि दुद्धि तन्ने इन्द्र बृहन्तुं क्षयमसमुं जनीनाम्।

अभि तद्यावीपृथिवी गृणीतामस्मभ्यं चित्रं वृषेणं र्यिं दोः॥ १०.०४७.०८

यत्- यदर्थम् । त्वा- भवन्तं प्रति । यामि- आगच्छामि । तत् । नः- अस्मभ्यम् । इन्द्र- परमेश्वर । दिद्ध- देहि । बृहन्तम्- महान्तम् । असमम्- असाधारणम् । जनानाम्- विशाम् । क्षयम्- निवासम् । देहि । तत् । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो । अभि गृणीताम् ॥८ ॥

